

Tổng hợp Văn mẫu lớp 3

Đề bài: Tả cô giáo mà em yêu quý nhất

Bài văn mẫu 1

Đã ba năm học em ngồi học dưới mái trường tiểu học này, được học rất nhiều thầy cô giáo nhiệt tình và chu đáo. Song em vẫn nhớ nhất là cô giáo chủ nhiệm lớp 1 của em. Cô giáo tên Lan.

Cô Lan năm nay đã bước sang tuổi 35, vẫn còn rất trẻ so với tuổi của cô. Cô Lan là cô giáo đầu tiên chủ nhiệm em những năm học tiểu học. Em vẫn còn nhớ như in hình ảnh cô lần đầu tiên gặp trong buổi lễ khai giảng lớp 1.

Cô Lan có dáng vẻ mảnh mai, cao cao và gầy gầy. Cô hay mặc áo dài đi dạy, và bộ áo dài nào của cô nhìn rất đẹp. Mái tóc của cô dài tới nửa lưng, màu đen và óng mượt, buông thả xuống ở sau lưng.

Mặt cô thon thon, bầu bầu với nước da trắng mịn màng. Đôi mắt của cô không to tròn nhưng nhìn rất hiền hậu và ấm áp. Em vẫn ấn tượng nhất là giọng nói trầm ấm, dịu nhẹ đi liền với nụ cười thật tươi, có thể xoa dịu đi bao nhiêu mệt mỏi ở trong lòng.

Đôi bàn tay cô thon và dài, mỗi lần cô cầm phấn viết lên mục giảng thì cô đưa nhanh thoăn thoắt nhưng nét chữ thanh đậm vẫn rất đậm và đều. Cô nắm nót từng chữ để có thể mang đến con chữ đẹp nhất cho học sinh.

Cô rất ân cần và chu đáo đối với học sinh, không phân biệt bạn nào với bạn nào. Ai cũng được cô đối xử tốt với nhau. Đối với những bạn nghịch ngợm thì cô ân cần chỉ bảo nhẹ nhàng và mang đến cảm giác thoải mái. Còn đối với những bạn chăm chỉ thì cô yêu quý hết mực và động viên các em học tập thật tốt.

Hằng ngày cô vẫn đi dạy trên chiếc xe máy màu đen, cô đi cũng rất chậm vì tính cô cẩn thận. Mỗi lần cô cất giọng nói giảng bài, cả lớp đều im phăng phắc để nghe cô giảng.

Cô được rất nhiều người yêu quý vì sự hòa đồng, thân thiện cũng như nhiệt tình với học sinh. Giờ đây em không còn được học cô nữa nhưng em vẫn luôn nhớ về những lời cô dạy.

Em hi vọng sẽ được gặp lại cô vào một ngày nào đó gần nhất. Để em có thể hỏi cô rằng “Cô còn nhớ cô học trò này không cô”.

Bài văn mẫu số 2

Em yêu quý cô giáo Hồng, người đã dạy dỗ em năm lớp 3 nhất trong các thầy cô giáo đã từng dạy dỗ em.

Năm nay cô Hồng đã 40 tuổi nhưng trông cô còn rất trẻ. Dáng cô thon thả, bước đi nhẹ nhàng mềm mại. Mái tóc cô đen nhánh thẳng xõa ngang vai nhìn cô rất xinh đẹp, trẻ trung. Cô có khuôn mặt trái xoan trắng hồng, đôi mắt to, đen láy như luôn cười với chúng em.

Ánh mắt của cô luôn tràn đầy sự ấm áp yêu thương và sự tin cậy dành cho chúng em. Những lúc cô cười để lộ ra hàm răng trắng bóng, đều đặn cùng nụ cười hiền hậu, bao dung.

Tính tình cô lúc nào cũng vui vẻ khi trò chuyện với chúng em, khi em mắc lỗi cô nghiêm khắc chỉ bảo để em sửa sai.

Với em cô Hồng như một người mẹ, người cha luôn theo sát em rèn luyện em trở thành học sinh chăm ngoan, học giỏi.

Giọng nói của cô rất nhẹ nhàng, truyền cảm, chứa đựng sự lôi cuốn chúng em vào những bài giảng. Cô đưa chúng em biết đi đến từ kiến thức xung quanh đến những kiến thức của xã hội.

Từ đó, cô giống như cơn gió đưa chúng em đi đến khám phá những kiến thức mới mẻ đầy bí ẩn để chúng em cùng suy ngẫm, cô trò cùng tìm lời giải cho những bí ẩn đó.

Cô Hồng sống rất giản dị, cô luôn quan tâm đến từng học sinh trong lớp. Sự quan tâm tỉ mỉ của cô đã dìu dắt chúng em trong vượt qua những khó khăn trong học tập. Em luôn nhớ đến cô bằng tình cảm yêu quý, kính phục. Em tự

hứa với bản thân lúc nào cũng cố gắng ngoan ngoãn, học giỏi để xứng đáng là học sinh của cô.

Bài văn mẫu số 3:

Trong năm năm học dưới mái trường tiểu học thân thương, tôi đã có biết bao kỷ niệm tuổi thơ không thể quên, có những người bạn thân thiết cùng nhau chia sẻ tình cảm buồn vui, nhưng hình ảnh in đậm nhất trong tâm trí tôi vẫn là cô giáo Thuận – người dạy tôi năm cuối của bậc tiểu học.

Cô Thuận kém tuổi mẹ tôi, trông cô rất trẻ. Dáng người cô hơi thấp nhưng khuôn mặt cô rất xinh. Cô có làn da rám nắng, mái tóc đen nhánh luôn được cặp gọn sau gáy bằng một chiếc cặp tóc nhỏ. Cô có đôi mắt sắc sảo, to và sáng, pha lẫn những ánh mắt ấm áp dịu hiền. Mũi cô cao, thanh tú. Cô luôn nở nụ cười thân thiện với mọi người. Mỗi khi cô cười lại để lộ hàm răng trắng muốt.

Cô coi chúng tôi như chính những đứa con cưng của mình. Cô tận tình chăm sóc chúng tôi từng li từng tí. Cô cố gắng rèn luyện cho những bạn học kém, động viên, giúp các bạn ấy vươn lên trong học tập. Đối với chúng tôi học đội tuyển, cô luôn dành sự quan tâm đặc biệt. Nhiều bài toán khó cô luôn tìm ra phương pháp giảng ngắn gọn dễ hiểu nhất để chúng tôi tiếp thu tốt và nhớ lâu.

Cô đã làm cho chúng tôi say mê học toán, làm văn. Nhờ vậy, trong kỳ thi học sinh giỏi cấp thành phố năm ấy, sáu đứa chúng tôi đi thi thì cả sáu đều đạt giải rất cao: ba giải nhất, ba giải nhì.

Chúng tôi vui lắm và tôi biết cô đã thỏa lòng với đám học trò chúng tôi. Cả lớp ai cũng kính trọng cô. Nhờ cô mà chúng tôi mới có được như ngày hôm nay. Tôi thầm hứa lên cấp hai rồi sẽ học tốt để cô vui lòng. Và mái trường Trần Quốc Toản thân yêu và thầy cô yêu dấu sẽ luôn ở trong tim tôi.